HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a șasea)

28 aprilie 2022*

„Trimitere preliminară – Proprietate intelectuală – Directiva 2004/48/CE – Articolul 9 alineatul (1) – Brevet european – Măsuri provizorii – Competența autorităților judecătorești naționale de a pronunța o ordonanță de măsuri provizorii cu scopul de a preveni orice încălcare iminentă a unui drept de proprietate intelectuală – Jurisprudență națională prin care se resping cererile de măsuri provizorii atunci când validitatea brevetului în cauză nu a fost confirmată, cel puțin, printr-o decizie în primă instanță pronunțată la încheierea unei proceduri de opoziție sau de anulare – Obligația de interpretare conformă”

În cauza C-44/21,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Landgericht München I (Tribunalul Regional München I, Germania), prin decizia din 19 ianuarie 2021, primită de Curte la 28 ianuarie 2021, în procedura

Phoenix Contact GmbH & Co. KG

împotriva

HARTING Deutschland GmbH & Co. KG,

Harting Electric GmbH & Co. KG,

CURTEA (Camera a șasea),

compusă din doamna I. Ziemele (raportoare), președintă de cameră, și domnii P. G. Xuereb și A. Kumin, judecători,

avocat general: domnul A. Rantos,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

luând în considerare observațiile prezentate:

– pentru Phoenix Contact GmbH & Co. KG, de H. Jacobsen și P. Szynka, Rechtsanwälte;

* Limba de procedură: germana.

– pentru HARTING Deutschland GmbH & Co. KG și Harting Electric GmbH & Co. KG, de T. Müller, Rechtsanwalt;

– pentru Comisia Europeană, de T. Scharf și S. L. Kalėda, în calitate de agenți,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general,

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolului 9 alineatul (1) din Directiva 2004/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală (JO 2004, L 157, p. 45, rectificare în JO 2004, L 195, p. 16, Ediție specială, 17/vol. 2, p. 56).

2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între Phoenix Contact GmbH & Co. KG, pe de o parte, și HARTING Deutschland GmbH & Co. KG și Harting Electric GmbH & Co. KG, pe de altă parte, în legătură cu o pretinsă încălcare a unui brevet european al cărui titular este Phoenix Contact.

Cadrul juridic

Dreptul Uniunii

3 Considerentele (10), (17) și (22) ale Directivei 2004/48 au următorul cuprins:

„(10) Obiectivul prezentei directive constă în apropierea acestor legislații pentru a asigura un nivel de protecție ridicat, echivalent și omogen, al proprietății intelectuale în cadrul pieței interne.

[…]

(17) Măsurile, procedurile și mijloacele de reparație prevăzute prin prezenta directivă ar trebui să fie stabilite în fiecare caz astfel încât să țină seama în mod corespunzător de caracteristicile specifice ale acestui caz, în special de caracteristicile specifice fiecărui drept de proprietate intelectuală, și, atunci când este cazul, de caracterul intenționat sau neintenționat al infracțiunii săvârșite.

[…]

(22) Este […] indispensabil să se prevadă măsuri provizorii pentru stoparea imediată a infracțiunilor fără a se aștepta o decizie de fond, cu respectarea drepturilor de apărare, asigurând proporționalitatea măsurilor provizorii în funcție de specificul fiecărui caz și prevăzând garanțiile necesare pentru a acoperi costurile și prejudiciile provocate părții

pârâte de o cerere nejustificată. Aceste măsuri sunt în special justificate atunci când orice întârziere ar fi de natură să provoace un prejudiciu ireparabil titularului unui drept de proprietate intelectuală.”

4 Articolul 2 din această directivă, intitulat „Domeniul de aplicare”, prevede la alineatul (1):

„Fără a aduce atingere mijloacelor prevăzute sau care pot fi prevăzute prin legislația [Uniunii] sau internă, în măsura în care aceste mijloace sunt [mai] favorabile titularilor drepturilor, măsurile, procedurile și mijloacele de reparație prevăzute prin prezenta directivă se aplică, în conformitate cu articolul 3, oricărei încălcări a drepturilor de proprietate intelectuală prevăzute de legislația [Uniunii] și/sau legislația internă a statului membru în cauză.”

5 Capitolul II din directiva menționată, intitulat „Măsuri, proceduri și mijloace de reparație”, cuprinde printre altele articolul 3, intitulat „Obligație generală”, care are următorul cuprins:

„(1) Statele membre prevăd măsuri, proceduri și mijloace de reparație necesare pentru a asigura respectarea drepturilor de proprietate intelectuală care intră sub incidența prezentei directive. Aceste măsuri, proceduri și mijloace de reparație trebuie să fie corecte și echitabile, nu trebuie să fie complicate în mod inutil sau costisitoare ori să presupună termene nerezonabile sau să atragă întârzieri nejustificate.

(2) Măsurile, procedurile și mijloacele de reparație trebuie să fie de asemenea eficiente, proporționale și disuasive și să fie aplicate astfel încât să se evite crearea unor obstacole în calea comerțului legal și să se ofere protecție împotriva folosirii lor abuzive.”

6 Articolul 9 din aceeași directivă, intitulat „Măsuri provizorii și asigurătorii”, prevede:

„(1) Statele membre asigură ca autoritățile judecătorești competente să poată, la cererea reclamantului:

(a) să pronunțe împotriva presupusului contravenient o ordonanță de urgență [a se citi «o ordonanță de măsuri provizorii»] cu scopul de a preveni orice încălcare iminentă a unui drept de proprietate intelectuală, de a interzice, cu titlu provizoriu și sub rezerva, dacă este cazul, a plății unei daune cominatorii atunci când legislația internă prevede acest lucru, ca prezumatele încălcări ale acestui drept să continue, sau de a subordona continuarea lor constituirii unor garanții destinate să asigure despăgubirea titularului dreptului; o ordonanță de urgență [a se citi «o ordonanță de măsuri provizorii»] poate fi de asemenea pronunțată, în aceleași condiții, împotriva unui intermediar ale cărui servicii sunt utilizate de către un terț pentru a încălca un drept de proprietate intelectuală; […]

(b) să ordone sechestrarea sau predarea mărfurilor suspectate de a încălca un drept de proprietate intelectuală pentru a împiedica introducerea sau circulația lor în circuitele comerciale.

[…]

(5) Statele membre asigură ca măsurile provizorii menționate la alineatele (1) și (2) să fie abrogate sau să înceteze de a produce efecte într-un alt mod, la cererea pârâtului, dacă reclamantul nu a introdus, într-un termen rezonabil, o acțiune care să conducă la o decizie pe fond în fața autorității judecătorești competente, termen care va fi stabilit de către autoritatea judecătorească care ordonă măsurile atunci când legislația statului membru o permite sau, dacă nu se stabilește

acest lucru, într-un termen care nu depășește douăzeci de zile lucrătoare sau treizeci și una de zile calendaristice dacă acest termen este mai lung.

(6) Autoritățile judecătorești competente pot condiționa măsurile provizorii menționate la alineatele (1) și (2) de constituirea de către reclamant a unei cauțiuni sau a unei garanții echivalente corespunzătoare, destinată să asigure acoperirea oricărui prejudiciu suferit de pârât, în conformitate cu dispozițiile alineatului (7).

(7) În cazurile în care măsurile provizorii sunt revocate sau încetează să se mai aplice datorită oricărei acțiuni sau omisiuni a reclamantului ori în cazurile în care se constată ulterior că nu a existat o încălcare sau o amenințare de încălcare a unui drept de proprietate intelectuală, autoritățile judecătorești sunt autorizate să ordone reclamantului, la cererea pârâtului, să acorde acestuia o despăgubire corespunzătoare ca reparație pentru orice vătămare provocată prin aceste măsuri."

Dreptul german

7 Articolul 58 alineatul (1) din Patentgesetz (Legea privind brevetele), în versiunea aplicabilă litigiului principal, prevede:

„Acordarea brevetului se publică în Buletinul brevetelor. În același timp, se publică fasciculul brevetului. Prin publicarea în Buletinul brevetelor, brevetul începe să producă efecte juridice."

8 Articolul 139 alineatul (1) din această lege prevede:

„Împotriva oricărei persoane care utilizează o invenție brevetată cu încălcarea articolelor 9-13, poate fi introdusă, de către persoana vătămată, în caz de risc de recidivă, o acțiune în încetarea încălcării. Această acțiune poate fi introdusă și atunci când încălcarea riscă să fie săvârșită pentru prima dată."

9 Potrivit articolului 935 din Zivilprozessordnung (Codul de procedură civilă), în versiunea aplicabilă litigiului principal:

„Sunt autorizate măsuri provizorii referitoare la obiectul litigiului atunci când există temerea că o modificare a situației existente ar putea face imposibilă sau extrem de dificilă realizarea dreptului unei părți."

10 Articolul 940 din acest cod prevede:

„Sunt autorizate de asemenea măsuri provizorii pentru a statua în mod provizoriu cu privire la un raport juridic litigios, cu condiția ca această reglementare, în special în privința raporturilor juridice durabile, să fie necesară pentru evitarea unor dezavantaje substanțiale sau pentru prevenirea violenței iminente sau pentru alte motive."

Procedura în fața Curții

11 Instanța de trimitere a solicitat Curții judecarea prezentei cauze potrivit procedurii accelerate prevăzute la articolul 105 din Regulamentul de procedură al Curții.

12 În susținerea acestei cereri, instanța de trimitere arată în esență că natura procedurii principale i-ar impune să se pronunțe în termen scurt. În plus, potrivit acestei instanțe, în lipsa unei intervenții judiciare rapide, Phoenix Contact ar suferi un prejudiciu economic important din cauza urmăririi producției și a comercializării produselor contrafăcute. Astfel, potrivit instanței menționate, o eventuală încălcare a brevetului ar pune în pericol în special cotele de piață ale Phoenix Contact și ar cauza acesteia din urmă, în calitate de titular al brevetului în cauză, o pierdere iremediabilă a oportunităților de vânzare, ceea ce ar fi dificil de compensat prin eventuala acordare ulterioară de daune interese.

13 Articolul 105 alineatul (1) din Regulamentul de procedură prevede că, la cererea instanței de trimitere sau, cu titlu excepțional, din oficiu, președintele Curții poate, după ascultarea judecătorului raportor și a avocatului general, în cazul în care natura cauzei impune examinarea acesteia în termen scurt, să decidă judecarea trimiterii preliminare potrivit procedurii accelerate.

14 Trebuie amintit în această privință că o astfel de procedură accelerată constituie un instrument procedural destinat să răspundă unei situații de urgență extraordinară [Hotărârea din 10 martie 2022, Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs (Asigurare medicală completă), C-247/20, EU:C:2022:177, punctul 41 și jurisprudența citată].

15 În plus, reiese dintr-o jurisprudență constantă a Curții că sensibilitatea economică a unei cauze sau interesele economice, inclusiv cele care pot avea un impact asupra finanțelor publice, oricât de importante și legitime ar fi, nu sunt de natură să justifice prin ele însele recurgerea la procedura accelerată (a se vedea în acest sens Ordonanța președintelui Curții din 18 octombrie 2017, Weiss și alții, C-493/17, nepublicată, EU:C:2017:792, punctul 10, precum și jurisprudența citată).

16 Reiese de asemenea din jurisprudența Curții că simplul interes al justițiabililor, desigur legitim, de a se determina cât mai repede posibil întinderea drepturilor de care aceștia beneficiază în temeiul dreptului Uniunii nu este de natură să stabilească existența unei împrejurări excepționale, în sensul articolului 105 alineatul (1) din Regulamentul de procedură [Hotărârea din 3 martie 2022, Presidenza del Consiglio dei Ministri și alții (Medici specialiști în formare profesională), C-590/20, EU:C:2022:150, punctul 29, precum și jurisprudența citată].

17 În ceea ce privește împrejurarea că prezenta cerere de decizie preliminară a fost formulată în cadrul unei proceduri naționale referitoare la o cerere de măsuri provizorii, trebuie amintit că Curtea a statuat deja că faptul că o cerere de decizie preliminară este formulată în cadrul unei proceduri naționale care permite adoptarea de măsuri provizorii nu este, nici prin el însuși, nici în coroborare cu împrejurările arătate la punctul 15 din prezenta hotărâre, de natură să stabilească faptul că natura cauzei impune examinarea acesteia în termen scurt (a se vedea în acest sens Ordonanța președintelui Curții din 18 octombrie 2017, Weiss și alții, C-493/17, nepublicată, EU:C:2017:792, punctul 12, precum și jurisprudența citată).

18 Având în vedere considerațiile care precedă, președintele Curții a decis, la 11 februarie 2021, după ascultarea judecătoarei raportoare și a avocatului general, respingerea cererii de procedură accelerată.

Litigiul principal și întrebarea preliminară

19 La 5 martie 2013, Phoenix Contact a depus o cerere de brevet pentru o fișă de racordare cu semicerc conductor de protecție. În cadrul procedurii care a precedat eliberarea acestui brevet, Harting Electric a depus observații cu privire la brevetabilitatea produsului menționat.

20 La 26 noiembrie 2020, brevetul solicitat a fost eliberat în favoarea Phoenix Contact, în special pentru Germania.

21 La 14 decembrie 2020, Phoenix Contact a introdus o cerere de măsuri provizorii la instanța de trimitere, solicitând să se interzică HARTING Deutschland și Harting Electric încălcarea brevetului în cauză.

22 Mențiunea privind acordarea acestui brevet a fost publicată în Buletinul european de brevete la 23 decembrie 2020.

23 La 15 ianuarie 2021, Harting Electric a formulat o opoziție la Oficiul European de Brevete (OEB) cu privire la brevetul menționat.

24 Instanța de trimitere arată că a ajuns la concluzia preliminară că brevetul în discuție este valid și că face obiectul unei contrafaceri. Ea apreciază că validitatea acestui brevet nu este amenințată.

25 Totuși, această instanță precizează că este împiedicată să dispună o măsură provizorie din cauza jurisprudenței obligatorii a Oberlandesgericht München (Tribunalul Regional Superior din München, Germania), în temeiul căreia, pentru a putea pronunța o ordonanță privind măsurile provizorii în materia contrafacerii de brevet, nu este suficient ca brevetul în cauză să fi fost eliberat de autoritatea emitentă, în speță OEB, după o examinare detaliată a brevetabilității sale și ca problema validității acestui brevet să fi făcut de asemenea obiectul unui control jurisdicțional în cadrul examinării cererii de măsuri provizorii.

26 Astfel, potrivit acestei jurisprudențe, pentru a putea fi dispuse măsuri provizorii, brevetul în cauză ar trebui, în plus, să facă obiectul unei decizii a OEB în cadrul unei proceduri de opoziție sau al unei căi de atac ori al unei decizii a Bundespatentgericht (Curtea Federală pentru Brevete, Germania), în cadrul unei proceduri de declarare a nulității, care confirmă că acest brevet conferă protecție produsului în cauză.

27 Considerând că jurisprudența menționată este incompatibilă cu dreptul Uniunii, în special cu articolul 9 alineatul (1) din Directiva 2004/48, instanța de trimitere a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarea întrebare preliminară:

„Este compatibil cu articolul 9 alineatul (1) din Directiva [2004/48] faptul că, în cadrul unei proceduri de măsuri provizorii, tribunalele regionale superioare (Oberlandesgerichte), competente în ultimă instanță, refuză, în principiu, să adopte măsuri provizorii pentru încălcarea brevetelor atunci când brevetul în litigiu nu a făcut în prealabil obiectul unei proceduri de opoziție sau de anulare în primă instanță?”

Cu privire la întrebarea preliminară

28 Prin intermediul întrebării formulate, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă articolul 9 alineatul (1) din Directiva 2004/48 trebuie interpretat în sensul că se opune unei jurisprudențe naționale în temeiul căreia cererile de măsuri provizorii pentru contrafacerea unui brevet trebuie, în principiu, să fie respinse atunci când validitatea brevetului în cauză nu a fost confirmată cel puțin printr-o decizie în primă instanță pronunțată în urma unei proceduri de opoziție sau de declarare a nulității.

29 Potrivit unei jurisprudențe constante, în vederea interpretării unei dispoziții a dreptului Uniunii, trebuie să se țină seama nu numai de formularea acesteia, ci și de contextul ei și de obiectivele urmărite de reglementarea din care face parte această dispoziție [a se vedea în acest sens Hotărârea din 28 octombrie 2021, Magistrat der Stadt Wien (Hârciogul – II), C-357/20, EU:C:2021:881, punctul 20].

30 În primul rând, potrivit articolului 9 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2004/48, statele membre trebuie să se asigure că autoritățile judecătorești competente pot, la cererea reclamantului, să pronunțe împotriva presupusului contravenient o ordonanță de măsuri provizorii cu scopul de a preveni orice încălcare iminentă a unui drept de proprietate intelectuală.

31 Astfel, acest articol 9 alineatul (1) litera (a) coroborat cu considerentele (17) și (22) ale Directivei 2004/48 impune statelor membre să prevadă în dreptul lor național posibilitatea autorităților judiciare naționale competente de a adopta o ordonanță privind măsurile provizorii în urma unei examinări a specificităților fiecărei spețe și cu respectarea condițiilor prevăzute la articolul 9 menționat.

32 În al doilea rând, este necesar să se arate că, în conformitate cu articolul 9 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2004/48 coroborat cu considerentul (22) al acesteia, măsurile provizorii prevăzute în dreptul național trebuie să permită stoparea imediată a încălcării unui drept de proprietate intelectuală fără a aștepta o decizie pe fond. Aceste măsuri sunt justificate în special atunci când orice întârziere ar fi de natură să provoace un prejudiciu ireparabil titularului unui astfel de drept. Astfel, factorul „timp” prezintă o importanță deosebită în vederea respectării efective a drepturilor de proprietate intelectuală.

33 În speță, instanța de trimitere arată că brevetul în cauză este valid și că face obiectul unei contrafaceri, astfel încât ar trebui admisă cererea de măsuri provizorii formulată de Phoenix Contact. Totuși, această instanță este ținută de o jurisprudență națională potrivit căreia brevetul vizat poate beneficia de o protecție juridică provizorie numai în cazul în care validitatea acestui brevet a fost confirmată printr-o hotărâre în primă instanță, pronunțată în urma unei proceduri de contestare a brevetului.

34 Or, trebuie să se constate că o asemenea jurisprudență impune o cerință care privează de orice efect util articolul 9 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2004/48 în măsura în care ea nu permite instanței naționale să adopte, în conformitate cu această dispoziție, o ordonanță privind măsurile provizorii pentru a stopa imediat încălcarea brevetului în cauză, în condițiile în care acest brevet, potrivit aceleiași instanțe, este considerat ca fiind valid și ca făcând obiectul unei contrafaceri.

35 Astfel cum arată Phoenix Contact în observațiile sale scrise, o asemenea cerință ar putea conduce la o situație în care concurenții titularului brevetului în cauză, autori potențiali de contrafaceri, decid în mod conștient să renunțe la contestarea validității acestui brevet pentru a evita ca acesta să beneficieze de o protecție jurisdicțională efectivă, ceea ce ar lipsi de conținut mecanismul de protecție provizorie prevăzut la articolul 9 alineatul (1) din Directiva 2004/48.

36 În al treilea rând, trebuie să se considere că neconformitatea unei jurisprudențe naționale precum cea menționată la punctul 33 din prezenta hotărâre cu Directiva 2004/48 este susținută în raport cu obiectivele urmărite de această directivă.

37 În această privință, din considerentul (10) al directivei menționate reiese că aceasta urmărește apropierea legislațiilor statelor membre pentru a asigura un nivel de protecție ridicat, echivalent și omogen al proprietății intelectuale în cadrul pieței interne (a se vedea în acest sens Hotărârea din 18 decembrie 2019, IT Development, C-666/18, EU:C:2019:1099, punctul 38). Nu este mai puțin adevărat că aceeași directivă se aplică, astfel cum reiese din articolul 2 alineatul (1) din aceasta, fără a aduce atingere mijloacelor prevăzute sau care pot fi prevăzute în special în legislația națională, în măsura în care aceste mijloace sunt mai favorabile titularilor de drepturi (Hotărârea din 25 ianuarie 2017, Stowarzyszenie Oławska Telewizja Kablowa, C-367/15, EU:C:2017:36, punctul 22).

38 În consecință, Directiva 2004/48 consacră un standard minim privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală și nu împiedică statele membre să prevadă măsuri de protecție mai stricte (Hotărârea din 25 ianuarie 2017, Stowarzyszenie Oławska Telewizja Kablowa, C-367/15, EU:C:2017:36, punctul 23 și jurisprudența citată).

39 Reiese de asemenea din jurisprudența Curții că dispozițiile acestei directive urmăresc să reglementeze aspectele legate de drepturile de proprietate intelectuală care sunt inerente, pe de o parte, respectării acestor drepturi și, pe de altă parte, încălcărilor acestora din urmă, impunând existența unor căi de atac legale eficace, destinate să prevină, să pună capăt sau să remedieze orice încălcare a unui drept de proprietate intelectuală existent (Hotărârea din 18 decembrie 2019, IT Development, C-666/18, EU:C:2019:1099, punctul 40 și jurisprudența citată).

40 Or, o procedură națională destinată să stopeze imediat orice atingere adusă unui drept de proprietate intelectuală existent ar fi ineficientă și, prin urmare, obiectivul unui nivel ridicat de protecție a proprietății intelectuale ar fi încălcat dacă aplicarea acestei proceduri ar fi supusă unei cerințe precum cea stabilită de jurisprudența națională menționată la punctul 33 din prezenta hotărâre.

41 În acest context, trebuie amintit că brevetele europene depuse beneficiază de o prezumție de validitate de la data publicării eliberării lor. Astfel, începând de la această dată, brevetele menționate beneficiază de toată întinderea protecției garantate în special de Directiva 2004/48 [a se vedea prin analogie Hotărârea din 30 ianuarie 2020, Generics (UK) și alții, C-307/18, EU:C:2020:52, punctul 48].

42 În plus, în ceea ce privește riscul ca pârâtul din procedura măsurilor provizorii să sufere un prejudiciu ca urmare a adoptării unor măsuri provizorii, trebuie amintit că, potrivit articolului 3 alineatul (2) din Directiva 2004/48, măsurile, procedurile și mijloacele de reparație necesare

pentru a asigura respectarea drepturilor de proprietate intelectuală vizate de această directivă trebuie să fie aplicate așa încât să se evite crearea unor obstacole în calea comerțului legal și să se ofere protecție împotriva folosirii lor abuzive.

43 Această dispoziție impune astfel statelor membre și, în definitiv, instanțelor naționale să ofere garanții care să urmărească în special ca măsurile și procedurile vizate la articolul 9 din Directiva 2004/48 să nu fie folosite în mod abuziv (Hotărârea din 12 septembrie 2019, Bayer Pharma, C-688/17, EU:C:2019:722, punctul 68).

44 În această privință, este necesar să se constate că legiuitorul Uniunii a prevăzut în special instrumente juridice care permit atenuarea în mod global a riscului ca pârâtul să sufere un prejudiciu ca urmare a măsurilor provizorii și astfel să îl protejeze.

45 În primul rând, potrivit articolului 9 alineatul (5) din Directiva 2004/48, statele membre se asigură că măsurile provizorii menționate în special la alineatul (1) al acestui articol se abrogă sau încetează să își producă efectele într-un alt mod, la cererea pârâtului, dacă reclamantul nu a introdus, într-un termen rezonabil, o acțiune care să conducă la o decizie pe fond în fața autorității judecătorești competente, termen care va fi stabilit de autoritatea judecătorească ce ordonă măsurile atunci când legislația statului membru o permite sau, dacă nu se stabilește acest lucru, într-un termen care nu depășește 20 de zile lucrătoare sau 31 de zile calendaristice dacă acest termen este mai lung.

46 În al doilea rând, articolul 9 alineatul (6) din Directiva 2004/48 prevede posibilitatea de a condiționa aceste măsuri provizorii de constituirea de către reclamant a unei cauțiuni sau a unei garanții echivalente corespunzătoare, destinată să asigure acoperirea oricărui prejudiciu suferit de pârât. Acest instrument de protecție poate fi pus în aplicare de instanța competentă sesizată cu cererea de măsuri provizorii în momentul în care examinează această cerere.

47 În al treilea rând, articolul 9 alineatul (7) din Directiva 2004/48 prevede, în cazurile prevăzute de această dispoziție, posibilitatea de a ordona reclamantului, la cererea pârâtului, să acorde acestuia o despăgubire corespunzătoare ca reparație pentru orice vătămare provocată prin măsurile provizorii menționate.

48 Or, aceste instrumente juridice constituie garanții pe care legiuitorul Uniunii le-a considerat necesare în schimbul măsurilor provizorii rapide și eficiente a căror existență a prevăzut-o. Ele corespund astfel garanțiilor prevăzute de Directiva 2004/48 în beneficiul pârâtului, în schimbul adoptării unei măsuri provizorii care a adus atingere intereselor sale (a se vedea în acest sens Hotărârea din 16 iulie 2015, Diageo Brands, C-681/13, EU:C:2015:471, punctele 74 și 75).

49 Pentru a oferi un răspuns util instanței de trimitere, trebuie amintit că, la aplicarea dreptului național, instanțele naționale chemate să îl interpreteze sunt ținute să ia în considerare ansamblul normelor dreptului respectiv și să aplice metodele de interpretare recunoscute de acesta pentru interpretarea sa, în măsura posibilului, în lumina textului, precum și a finalității directivei în cauză pentru a atinge rezultatul urmărit prin aceasta și pentru a se conforma astfel articolului 288 al treilea paragraf TFUE (Hotărârea din 19 aprilie 2016, DI, C-441/14, EU:C:2016:278, punctul 31 și jurisprudența citată).

50 În plus, Curtea a statuat că principiul interpretării conforme a dreptului național cunoaște anumite limite. Astfel, obligația instanței naționale de a se referi la dreptul Uniunii atunci când interpretează și aplică normele relevante ale dreptului intern este limitată de principiile generale

ale dreptului și nu poate fi utilizată ca temei pentru o interpretare *contra legem* a dreptului național (Hotărârea din 19 aprilie 2016, DI, C-441/14, EU:C:2016:278, punctul 32 și jurisprudența citată).

51 În speță, așa cum subliniază instanța de trimitere, legislația germană în discuție în litigiul principal nu conține nicio dispoziție care să subordoneze adoptarea unei ordonanțe privind măsurile provizorii prin care se urmărește interzicerea unei contrafaceri de brevet condiției ca acest brevet să facă obiectul unei hotărâri judecătorești pronunțate în urma unei proceduri de contestare a brevetului, astfel încât această legislație ar fi pe deplin conformă cu Directiva 2004/48.

52 În acest context, trebuie precizat că cerința unei interpretări conforme include obligația instanțelor naționale de a modifica, dacă este cazul, o jurisprudență consacrată dacă aceasta se întemeiază pe o interpretare a dreptului național incompatibilă cu obiectivele unei directive (Hotărârea din 19 aprilie 2016, DI, C-441/14, EU:C:2016:278, punctul 33 și jurisprudența citată).

53 Prin urmare, revine instanței de trimitere sarcina de a asigura efectul deplin al articolului 9 alineatul (1) din Directiva 2004/48, lăsând neaplicată, dacă este necesar, din oficiu, o jurisprudență națională, din moment ce această jurisprudență nu este compatibilă cu dispoziția menționată.

54 Având în vedere ansamblul considerațiilor care precedă, trebuie să se răspundă la întrebarea adresată că articolul 9 alineatul (1) din Directiva 2004/48 trebuie interpretat în sensul că se opune unei jurisprudențe naționale în temeiul căreia cererile de măsuri provizorii pentru contrafacerea unui brevet trebuie, în principiu, să fie respinse atunci când validitatea brevetului în cauză nu a fost confirmată cel puțin printr-o decizie în primă instanță pronunțată în urma unei proceduri de opoziție sau de declarare a nulității.

Cu privire la cheltuielile de judecată

55 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a șasea) declară:

Articolul 9 alineatul (1) din Directiva 2004/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală trebuie interpretat în sensul că se opune unei jurisprudențe naționale în temeiul căreia cererile de măsuri provizorii pentru contrafacerea unui brevet trebuie, în principiu, să fie respinse atunci când validitatea brevetului în cauză nu a fost confirmată cel puțin printr-o decizie în primă instanță pronunțată în urma unei proceduri de opoziție sau de declarare a nulității.

Semnături